

*Beograd,
jul 2018*

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

BALKAN: EPILOG

(drama)

LICA:

RELJA KRILATIĆ, agitator, 20

DAVID UZLOVIĆ, prol, 45

HRISTOSINA-HRISTA UZLOVIĆ, devojačko TOPČAGIĆ, žena mu, prolica, 35

*BRASLAV KLONIMIROVIĆ, politički prevrtač, upravnik Depoa 5, gospodar svih
satrapa u srezu, 51*

VELJA, satrap, 30

VOJA, satrap, 30

HAJNC GIBELINI-HOLOVKA, emisar Evropskog Carstva

STANKO DŽIBIDŽAJKIĆ, harambaša, 50

ANČICA HAJDUČICA, 20

NIKOLA ALTOMANOVIĆ, hajduk, 20

Mesto i vreme:

Rezervno Sirovinsko Područje Jugoistok (RSPJ), 2041. godina

1.

Braslav i njegovi satrapi, Voja i Velja, stoje ispred ulaza u Depo 5. Pred njima su tri ofucane prilike: David, Hrista i Relja

BRASLAV: Proli moji bangavi, dobrodošli u Depo 5, srce Rezervnog Sirovinskog Područja Jugoistok. Ja sam Braslav Klonimirović, gospodar depoom 5 i svim satrapima i prolina mojijem. Ako budete imali sreće moji satrapi će vas odvesti do vaših novih radnih mesta gde ćete moći da, uz malo sreće, ceo život provedete u presovanju evropskih sranja. Imaćete krov nad glavom i marendu. Ako ne budete te sreće – noga u guzicu pa nazad u divljinu, u lov na pacove. El vam to jasno?

SVI: Jeste.

BRASLAV: Da bi se zaposlili na jedinom mogućem mestu a to je Depo , morate položiti test iz opšte kulture. Evropljanima je jako stalo do toga da znaju kakva ruka, školovana ili neškolovana, rukuje njihovim govnama. Dakle, pitanje za sve: kad je izbio Drugi svetski rat?

RELJA: Hiljadu devetsto triedeset i...

Braslav mu prilazi

BRASLAV: Šta si reko?

RELJA:Hiljadu devetsto...

BRASLAV: Razmisli malo bolje.

RELJA: Nemam pojma.

BRASLAV: To je tačan odgovor. Evropi trebaju debili za ovaj posao a ne doktori nauka. A ti si?

RELJA: Relja Krilatić.

Braslav izvadi tablet iz džepa i tipka po njemu

BRASLAV: Teftali su te muriji, Relja. Imaš impresivan dosije, Relja. Kaže: Krilatić, Relja, agitator, provokator, otpušten iz Depoa 2, 8 i 12. Jebote, dvaes godina imaš a promenio već tri posla. E, pa nećeš i četvrti, Relja. Vojo, Veljo, terajte ga međ' pacove.

RELJA: Ne dodirujte me! Ja sam slobodan čovek!

Telohranitelji ga lako uzmu pod ruke i odvuku. Braslav im da znak da ga vrate nazad

BRASLAV: Relja, Reljičice, pa neću te poslati u divljinu tek tako. BEZ IČEGA.

RELJA: Ne?

BRASLAV: Ne. Dobićeš ovo.

Braslav ga udari pesnicom u stomak.

BRASLAV: E sad ga vodi.

VELJA: Kuda, gospodaru?

BRASLAV: Baci ga pored Kule od Govana.

VOJA: Ali, gospodaru, te kule više nema. Pala je juče na onog prola Mila, Jovovića.

BRASLAV: Onda ga bacite u u reku Šugavicu. To će ga naučiti pameti.

Odvođe ga

RELJA(off): Vraćiću se! I neću biti sam! Vodiću bataljone!

BRASLAV: Čega? Pacova? ! A vas dvoje, šta blenete?

DAVID. Ne, ne blenemo.

BRASLAV: Jesam li ja tebe nešto pito? Kako se zoveš?

DAVID: David Uzlović.

BRASLAV: Netačno. Ti si samo David. Tvoje prezime ovde ne postoji. Odjebi.

DAVID: Ali...

BRASLAV: Odjebi!

David odjebe

BRASLAV: Ostadosmo samo ti i ja, ahahahaha!

Prilazi joj i ispipava je. Pljuskanje, off. Reljin krik, off

BRASLAV: Nije loše, nije loše. Ko bi reko da si jela samo pacove. KAKO SE ZOVEŠ?

HRISTA: Hristosina.

BRASLAV: Hristosina-riba fina. Ček, da te proverim. Mmm, habibi, habibi!

Jednom rukom je grabi po telu, drugom tipka na tabletu

BRASLAV: Hristosina, Topčagić, Hrista od milosti. Opaaaa, lepe preporuke. Šefovi depoa 36, 19,14 i 28 su jako zadovoljni tobom. Ili da kažem-zadovoljeni. Dobro. Sve je tu fino na mestu. Pa, Hrista, zadovoljavaš naše uslove. Radićeš u spalionici plastičnog otpada. A na pauzi ćeš raditi na meni. Jasno?

HRISTA: Jasno.

BRASLAV: Naravno da je jasno.

Udari je šakom po dupetu.

BRASLAV: Diži kapiju!

Škripa, off. Hirsta odlazi. Dolaze Voja i Velja, ulipani prljavom vodom

VOJA: Jesen ti bingulicu, al se otimo onaj Relja.

VELJA: Nit manjeg čoveka nit više pljuskanja. Sad smrdimo za medalju.

BRASLAV: Naravno da smrdite kad se niste kupali od prošlog Dana Depoa. A SAD SVI NA SVOJE RADNE ZADATKE!

Odlaze pokunjeni. Braslav odlazi za njima. Mrak

2.

Čistina nedaleko od Depoa. Dolazi Hrista, s manjerkom. Oprezno gleda preko ramena. Dolazi David

DAVID: Je li te neko pratio?

HRISTA: Nije.

DAVID: Dobro.

David joj uzme manjerku. Kupi hranu ko mećava

HRISTA: Kakva je?

DAVID: Odvratna ali bolja od pacova.

HRISTA: Brale kaže da je skoro pa organska.

DAVID: Brale? Ko je Brale?

HRISTA: Braslav.

DAVID: A kad je on tebi postao Brale?

HRISTA: Traži da ga tako zovem.

DAVID: Aha.

David guta, ždere i ždrljoka

HRISTA: Požuri. Mogli bi da vide da me nema.

DAVID: Ne mogu brže.

HRISTA: ne možeš? A da me podvodiš - to možeš.

DAVID: Čekaj, ljubavi, pa nije baš tako.

HRISTA: A kako je? Ti si moj muž i teraš me da spavam s drugima kako bi spasao sopstveno dupe.

DAVID: Nemoj o mom dupetu. Samo ne o njemu.

HRISTA: Zašto ne?

DAVID: Zbog Depoa 24, ljubavi. I ja sam se kurvao za tebe.

HRISTA: Samo jednom.

DAVID: To je bilo mnogo puta, ne samo jednom. I to s Mićom Guzundžijom, Perom Koševinom i Neđom Palamarevićem. Odjednom.

HRISTA: Nije ti toliko teško palo.

DAVID: Ti očigledno nisi upoznala Neđa Palamarevića. I zato mi ne spominji guzicu. Moja ofucana guzica te hranila godinu dana.

HRISTA: A moje rupe te hrane četiri.

David pauzira krkanje. Zgrabi Hristu i poljubi je

HRISTA: Nemoj.

DAVID: A s njim možeš?

HRISTA: On ne voli da seljubi. Uostalom, dugo nismo.

DAVID: I, jesam li ja kriv za to?

HRISTA: Ne, nisi.

DAVID: Hajde, Hristo, kako smo se dogovorili. Prvo da preživimo a posle ćemo, kad se ukaže prava prilika, maznuti neku tehniku i otići daleko odavde. Otvoriti svoj Depo. Unajmiti najbolje satrape.

HRISTA: Sa sertifikatom Evropskog Carstva.

DAVID: sa sertifikatom Evropskog Carstva.

HRISTA: A onda možda nešto i zakmeči.

DAVID: Da, mali Uzlović.

HRISTA: S prećastim nosićem.

DAVID: Ili mali Uzlovići, sinovi. Trojica. Junačine.

HRISTA: Gospodari Depoa 52.

DAVID: Uzlovići. Dobro zvuči. Napraviću nam porodični grb. Brdo od šećera a na njemu depo.

HRISTA. Misliš glava šećera.

David: Da, kao ona u Čileu.

HRISTA: Misliš u Portugalu?

DAVID: A, da, u Portugalu.

Prilazi im Relja. Ofucaniji nego pre, prljav, u ritama, lice mu je u crvenim plikovima.

David vrisne

DAVID: Aaaa, karakondžula!

RELJA: Nisam ja karakondžula. Ja sam Relja.

HRISTA: Šta hoćeš od nas?

RELJA: Ništa.

HRISTA: Marena je pojedena. Ajde, iš!

RELJA: Slušao sam vaš razgovor.

DAVID: Sve?

RELJA: Poslednjih deset rečenica. Vi ste obrazovani ljudi. Pametni.

HRISTA: Odakle ti to?

RELJA: Takav vam je rečnik. Prost svet ne zna šta je to porodični grb.

HRISTA: I, šta s tim?

RELJA: Ja sam samouk. Autodidakta. Morao sam tako. Kad sam bio dete stare škole su bile stvar prošlosti. Mogao sam samo da naučim da pišem, čitam I brojim do deset. Sve ostalo sam morao sam da naučim. Ali ja znam. Ja osećam. Vi ste intelektualci i pred vama su velika dela.

DAVID: Ne bih rekao.

RELJA: Došlo je vreme da oni koji znaju više povedu neuke mase. Da zbacimo svoje gospodare. Da pokažemo srednji prst Evropskom Carstvu. Da preuzmemo svoje.

DAVID: A to je šta konkretno?

RELJA: Plodne zemlje na severu. Pripadaju nama, ljudima ovog Regiona a ne Carstvu.

HRISTA: Mi nemamo takve ambicije.

Relja: Ako nemate onda ćete ih imati. Morate ih imati. Ne možemo celog veka ići od Depoa do depoa i udisati otrovna isparenja. Živeti kao tegleća marva. Raditi za one koji nas tlače. Isisavaju našu vodu i daju nam kišnicu. Grabe našu hranu i uvaljuju marendu. Zemlju nam pretvaraju u veliku deponiju.

DAVID: Naša zemlja jeste deponija.

RELJA: Jeste, ali neće biti. Kad se podignemo na oružje i oteramo okupatore.

DAVID: Oteramo? Sila je to.

HRISTA: Ne slušaj ga. Napraviće komunistu od tebe.

RELJA: Komunistu? A šta je OVO u čemu živite? Jel stvarno mislite da je OVO bolje od komunizma?

HRISTA: Nije ali kapitalizam nema alternativu.

RELJA: Razmislite o mojim rečima. Ne možemo celog veka ovako. Koliko nas je izginulo u građanskim ratovima? U tri poslednja Migrantska rata? A zbog čega? Da bi postali Rezervno Sirovinsko Područje Jugoistok! RSPJ! Hiljade ljudi umiru od gladi, od očaja. Ne može se ovo trpeti doveka! Ne može se doveka kurvati!

HRISTA: Šta si rekao?

RELJA: Čula si šta sam rekao.

Hrista grabi manjerku i gađa Relju

HRISTA: Jeste, ja se kurvam ali se i ti kurvaš! I TI SI DOŠAO S NAMA I MOLIO ZA POSAO!

RELJA: Ja sam za nenasilni otpor sistemu. Barem u prvoj fazi borbe.

HRISTA: Druže Relja, s dužnim poštovanjem- ne seri! Jesi li otišao u šumu sa hajducima? Nisi! A zašto? Jer za tako nešto treba imati muda!

RELJA: Jas am došao da se infiltriram.

HRISTA: Infiltriraš u guzicu režimu! Ajde, Relja Krilatiću, ako si toliki mudonja, izađi pred kapije depoa i pozovi prole na bunu.

RELJA: To je suludo.

HRISTA: Ako nisi prol, ako nisi gospodar il satrap, ako nisi hajduk onda budi mučenik! A ako nećeš ni to- ti si ništa! Govno! A sad se gubi da te ne bih izbola na smrt ovom viljuškom! Ajde!

Relja, zatečen, stoji. Klata se par trenutaka napred - nazad a onda se okrene i odjuri

HRISTA: Pizdo!

Dolazi Braslav

BRASLAV: Šta je ovo?

Prilazi isprepadanom Davidu

BRASLAV: Smrdiš na marendu. Kako je to moguće kad ne radiš za marendu?

HRISTA: Brale, da ti objasnim.

BRASLAV: Nemaš ti šta da mi objašnjavaš. Sve mi je jasno, "sele". Vidi, Hristo Topčagić. Uteftan je. I on. I ti. Oboje. Bračni par Uzlović.

DAVID: Zbog čega vam se jako izvinjavamo, gospodaru.

BRASLAV: Ti, pušiko, da zavežeš.

HRISTA: BRALE!

BRASLAV: Sikter, ašik-hanumo! Ne daje ti u poslednje vreme, a? A znaš zašto? Jer te se gadi! Gadi se onog što si radio u Depou 24. Da si kratio neku matoru prdaru pa ni po jada ali trojica brđana s kitama do poda, e, to je već reka bez povratka.

DAVID: Ja nisam...

BRASLAV: Nisi, naravno da nisi. Ali za nju jesi. To što jesi. PEDER. Za nju.

Razumeš?

DAVID: Da.

BRASLAV: E sad, vidi, ja bi mogo dsa otpustim nju i da vas pošaljem pacovima. Ali neću. Mogo bi i da vas ubijem na mestu ali neću. Ono što ja oću je da mi kažete ko ste vi i šta zaista znate.

HRISTA: Ja sam učiteljica.

BRASLAV: Jesi li ih učila zabranjene sadržaje?

HRISTA: Ne, ne. Ništa geografija, istorija, biologija, matematika. Ništa. Samo pesmice.

BRASLAV: Koje pesme?

HRISTA:

A SEĆAŠ LI SE, LEPI GROME MOJ

NEKAD JE TLO POD NAMA PUCALO?

BRANISLAV: A, to može. Klasična poezija. A ti, ćaplavi?

DAVID: Ja sam predavao Antikulturalni menadžment s osvrtom na protekciju komercijale na privatnoj Škartimedija Akademiji.

BRANISLAV: A, da, tu smo školicu poslednju zatvorili. Jesi li dobro radio svoj posao?

DAVID: Da. Izbacio sam sve student koji su imali i "o" od opšte kulture.

Braslav ga potapše po obrazu

BRASLAV: Bićeš ti dobar obaveštajac. I još ponešto.

DAVID: Molim?

BRASLAV: Voja voli tako, pomalo. Znaš već. On je muželožnik. Ali samo kad njegova žena ima one dane.

Braslav prilazi Hristi. Gurne je na zemlju. Otkopčava pantalone

BRASLAV: A sad ćemo stvari da učinimo zanimljivijim. Ja ću da krešem a ti ćeš da gledaš. Ne gledaj u stranu. Gledaj ovde ako želiš posao. Tako! Moram da znam da nemaš ni trunke ponosa, da si obična gnjida jer, samo beskičmenjak pušta druge da mu raduju gospoždu. Eheeej, Vojo, Veljo, dođite da se i vi malo ozabavite!

Braslav leže preko Hriste. Mrak

3.

Dvor Braslava Klonimirovića. Sedi za stolom i pije vino. S njim su satrapi Voja i Velja. Pevaju

BRASLAV, VOJA I VELJA:
*Švalera ću ti, draga ispeći,
Na roštilju za familiju,
Švalera ću ti, draga ispeći,
I servirat kraj tebe!*

*Aaaaa, ti si reko,
Da si moju dragu žego,
Sunce ti jebem!
Aaaa, ja ću doći,
Oko pola noći
Da ti glavu razbijem!*

Ulazi, uniformisan, David. Salutira.

DAVID: Njegova ekselencija, visoki izaslanik Evropskog Carstva, Hajnc Gibelini-Holovka.

BRASLAV: A, odlično! A vi, šta blenete?! Bešte tamo! Neću da svetu pokazujemo alkoholičare!

Odlaze Voja i Velja. Ulazi Hajnc, obučen u plavi trik sa žutim plaštom. Izgleda kao poremećena verzija Bananamena. Nosi monokl i nakurnjak. Oko vrata mu visi velika kajla sa zelenim kamenom koji liči na smaragd

BRASLAV: Visokopočitajemi moj dražajši!

HAJNC: Gospodaru.

Ruke šire, u obraze se ljube, za junačko pitaju se zdravlje.

BRASLAV: Ja tebi vojvodo.

HAJNC: Ti meni serdare.

BRASLAV I HAJNC: A kakva smo govna to najbolje znamo!

Hajnc uzima vino sa stola i naliva sebi punu čašu.

BRASLAV: Dugo se ne videsmo.

HAJNC: Sedam godina.

Braslav: Kako žene?

Hajnc: Sve četiri su dobro. Našao sam i petu.

BRASLAV: Mašala. Deca?

HAJNC: Kopilad ili zvanična?

Braslav: Oboje.

Hajnc pije. Zaguši se. Pljune

Hajnc: Svi dobro. Petnaesto se rodilo sad u februaru.

BRASLAV: Kako je stara Evropa?

HAJNC: Odlično. Juče smo ispratili poslednji brod s melezima u Alžir. Sad smo i zvanično potpuno beli i *auslanderfrei*. Natalitet nam je skočio za 3 posto.

BRASLAV: Zar nije koji promil ispod normale?

HAJNC: Ne, tri posto iznad. Biće. Za dve, tri godine najviše.

BRASLAV: Koji te loši poslovi dovode ovamo, prijatelju?

HAJNC: Ah, ništa specijalno. Baš ništa. Samo da vidim starog druga.

BRASLAV: Daj ne zajebaj, Hajnc, i pređi na stvar.

HAJNC: Dobro. Kad smo već tako raspoloženi. Ja sam na turneji po Depoima kao što znaš.

BRASLAV: Da, znam.

HAJNC: E, ali to nije pravi razlog. Ono što našu civilizaciju brine je to što postoje neke bande hajduka koje mogu ozbiljno da ugroze naše interese.

BRASLAV: Šačica idiota koji napadaju karavane s marendom jer su im pacovi dosadili.

HAJNC: Zanimljivo. A ja sam čuo da ti hajduci imaju naselja, gradove čak, gore u brdima. Da ne priznaju našu vlast. Imaju svoje poglavice.

BRASLAV: I svoja plemena koja se međusobno ubijaju. To nije nešto zbog čega bih se brinuo. Oni će se pobrinuti za sebe.

HAJNC: Da, Brale, možda je tako. A možda tebe mrzi da digneš svoje masno dupe i počastiš ih lepom kaznenom ekspedicijom.

BRASLAV: Moje dupe je samo jedno. Baš kao i glava.

HAJNC: Bojiš se?

BRASLAV: Ne, samo ne vidim zašto bih baš ja rizikovao.

HAJNC: Zbog Depoa osam i devet koje bi ti predali na upravu?

BRASLAV: Još govana, još đubreta, još odgovornosti.

HAJNC: I još vina. I novca. I žena. Brale, ja nisam kriv što ste vi, s ovih prostora, poludeli pa smo morali da podignemo zid I zaštitimo civilizaciju.

BRASLAV: Heheh, demokratiju.

HAJNC: Sećaš se toga? Neuspeo eksperiment. Sreća pa je većina Evropljana shvatila da je kapitalistički totalitarizam pravo rešenje.

BRASLAV: Oni koje niste pobili.

HAJNC: Prebacuješ nam?

BRASLAV: Ne, ni najmanje. Ja vam se divim kako ste uspeali u tome.

HAJNC: Pa, mi smo uspeali u tome jer su Evropljani, naročito oni sa Zapada, ljudi zakona. Oni su mirno protestovali, pisali peticije protiv rasizma, okupljali se, štrajkovali a za to vreme smo mi ubijali, hapsili. Nikad im nije palo na pamet da se dignu na oružje. Zamisli! A zašto?

BRASLAV: Jer su ljudi zakona.

HAJNC: Tačno! A vi niste. Simbol vaših krajeva je crnomanjasti brkajlija s puškom u jednoj i flašom rakije u drugoj ruci. Jednom rečju nevolja. Još preciznije: nevolja u rejonu Depoa 5 jer samo još kod tebe postoje hajduci. Nigde drugde.

BRASLAV: A 48?

HAJNC: Uništili su odrede Nikole Skobaljića i Novaka Grebostreka. Grebostreku i Skobaljiću su glave nabili na kolac. Preživele su pobili, povešali za muda i udarili na prcnju.

BRASLAV: Ufff, ta prcnja! Zadžebano, češnejši!

HAJNC: Zadžebano? Češnejši? Kojim jezikom ti govoriš?

BRASLAV: Svojim. Ovaj moderan jezik mi je dosadan i sveden pa ubacujem neke prepotopske izraze da bih konverzaciju učinio zanimljivijom, habibi!

HAJNC: Nemoj ti meni, habibi! To vam je od migranata!

BRASLAV: A vas kao briga za migrante.

HAJNC: Ne, ni najmanje. Očekivali smo da ćete ih mirno primiti ali vi ste poludeli zaratili s njima. Pa smo dobili Prvi migrantski rat. Pa su onda sklopili mir s vama i zaratili protiv novih migranata, u savezu s vama. Pa ste se onda ponovo pomirili i zaratili s trećom turom migranata pa se pomirili i s njima a onda ste opet poludeli i podelili svima neka staroslovenska, crkvenjačka imena da se ne bi znalo ko je domorodac a ko stranac. I pritom ste izmislili neku religiju kojoj niko živi ne može da odredi gde počinje a gde se završava.

Braslav izvodi niz komplikovanih pokreta koji su spoj krštenja, metanisanja, klanjanja i puckanja prstima

BRASLAV: Nek je Svjatovid s tobom, evo, ovoga mi krsta i Jahvea ja, Alaha mi, ne znam o čemu zboriš.

HAJNC: E, o tome pričam. Vi ste prokleti *Dungervolk* i za bolje od spaljivanja i pohranjivanja naših govana i niste. Naša carica je htela da vas sve pobijemo ali ja nisam dao.

BRASLAV: Pametna odluka.

HAJNC: Nisam siguran. Rekao sam joj: *Your Grace*, tu I tamo ovi prostori daju nekog ko može poslužiti interesima Imperije. Znam da imate samo 107 godina ali, setite se našeg prvog upravnika, u ono vreme kad je postojao samo jedan, veliki depo. Kakav je to čovek bio! Mag politike! Mag! On je prvi uveo gigantske spalionice, prodao nam vodu za nepristojno male pare. Otudio državno zemljište i dao Arapima. Najplodniju zemlju prodao za kikiriki. Betonirao je sve. Apsolutno sve. I pašnjake je zabetonirao. Beton, beton, samo beton... Podigao je 349809 fontana. Skresao plate. I penzije. Otpuštao s posla *en masse*. Uveo prolsku nadnicu. Narod mu nije ni a rekao. Triput su glasali za njega. Ukinuo je slobodne medije, zaveo diktaturu, obesmislio sve u šta su ljudi verovali. Apsolutno sve! Samo je on imao smisla i samo je on radio i patio i ljudi su mu verovali.

BRASLAV: Da, sećam ga se. Nažalost, ne prave više takve. Polomili su kalup. Znaš, ja sam počeo svoju političku karijeru kod njega.

HAJNC: Zbilja?

BRASLAV: Isprva sam, kao student prava a bio sam najbolji u generaciji I to na državnom fakultetu, moliću lepo) pisao neke komentare na internet, radio naporno po 25 sati dnevno, živio na sendvičima...

HAJNC: Da, da, to je zanimljivo ali apsolutno dosadno. Prijatelju, došao sam ovde s jasnom porukom from *Her Grace*: ili ćeš za nedelju dana pobiti hajduke ili ću ja pritisnuti ovo zeleno dugmence oko vrata.

BRASLAV: I? Šta onda?

HAJNC: Onda će doleteti dronovi naoružani laserima i razduvati i tebe i tvoj smrdljivi depo u tri pizde materine.

BRASLAV: Ma neeeće valjda?

HAJNC: Oće, oće.

BRASLAV: Čekaj malo.

HAJNC: Ne, čekaj ti. *Her Grace* je htela da izvedemo *Blitzkrieg* i sravnimo vas sa zemljom. Nema jednog depoa ali imamo još 51 na raspolaganju.

BRASLAV: Postaraću se.

HAJNC: Bolje bi bilo, *hababy*.

BRASLAV: Kako?

HAJNC: *Hababy*, spojio sam habibi i baby.

BRASLAV: Jok. Ne zvuči dobro.

HAJNC: Vaš smisao za humor je ravan Pengovim mudima. Nepostojeći.

BRASLAV: Hajnc, zar sam to dočekao? Da me Švaba uči duhovitosti? O, Tautatise, uzmi me sad!

Hajnc zgrabi ogrlicu

HAJNC: Brale, reci još jednu reč protiv mene i mog naroda i ja ću pozvati dronove. Jebe mi se što ću i ja poginuti. Pizdo! Trebao bi da mi ljubiš guzicu što sam te spasio.

BRASLAV: Ne bi mi bilo prvi put.

HAJNC: Ljubljenje guzice? Ne ne bi. Ni bukvalno ni figurativno ali to nije poenta. Poenta je da mi je muka od ovog posranog mesta, od lošeg posla kojiu radim. Treba sam da odem u Južnu Afriku, otvorim rudnik dijamanta i uživam u plodovima obnovljenog aparthejda. Ali ne! Dobio sam posao u ovoj bednoj zapizdini. To je gore od smrti!

BRASLAV: *Hababy*, polako. Sve je u redu. Pobiću ajduke. Za 48 sati ćeš dobiti glavu strašnog harambaše Džibidžajkića na srebrnom tanjiru. Veruj mi, držim stvari pod kontrolom.

RELJA(*off*): Prokletnici! Izrodi! Došao je Strašni sud! Gnev naroda će se sručiti na vas kao ognjena kiša!

HAJNC: Pod kontrolom, a?

BRASLAV: Neki ludak od juče.

RELJA(*Off*): On se izdaje za pastira a vodi vas u klanicu kao poslušne dvoglave ovce.

BRASLAV: Dementni stočar. To je njegov stil. Chobanismo. On misli da to nije profesija već način života.

HAJNC: Ne brabonjaj. Voleo bih da upoznam tog umišljenog mesiju.

RELJA(*off*): Sravniceo vaš Vavilon i na njegovom mestu podići rajski vrt socijalne pravde. Hleb, jednakost, sloboda!

BRASLAV: Kriči kano banshee stara, amadan nijedan!

HAJNC: Amadan? Ne zvuči mi uopšte ludo. Naprotiv.

BRASLAV: Oket. Lud ili ne, on nije ništa što ne mogu srediti za pet minuta. Idemo.

Pokazuje mu prema vratima. Odlaze. Mrak

4.

Ispred kapije Depoa 5. Relja, još ružniji i iscepaniji, polugo, stojii uperuje prstom u pravcu kapije.

RELJA: Prokletnici! Zlotvori! Slugeranje carstva! Da, to su vaši gospodari! Proli, u vama je nada! Dignite se na bunu! Oborite vaše tlačitelje tako što ćete, kao vaši slavni preci pre tačno jednog veka, udariti na silu koju svet nikad nije video! Borićete se, rizikovaćete živote, pašće krv! Ali, kao i vaši preci pre vas, vi ćete pobediti!

Dolaze Holovka, Braslav, satrapi Voja i Velja, David i Hrista. Voja drži kofu u ruci

BRASLAV: Čujem, tražio si me, agitatore.

RELJA: Da, tražio sam tebe i tvoje. Odstupite s vlasti dok još ima vremena!

BRASLAV: ODSUPIĆU! (tiše) Ako to narod želi. Davide.

David priđe Relji i udari mu šamar od kojeg se ovaj skljoka na zemlju

RELJA: Ruka ti se osušila, Judo!

DAVID: Ne, neće. A neće ni noga.

David ga šutne. Vratii se na svoje mesto

BRASLAV: Da čujemo glas žena.

Hrista dođe do Relje i pljune ga

HRISTA: PIZDO!IZDAJICE!

RELJA: To trebam ja tebi da kažem.

Ona ga šutne dvaput. Relja se previja od bolova

HAJNC: A sad ga skenjajte.

BRASLAV: Nema potrebe. On je nebitan. Poslaću kaznenu ekspediciju da pobije hajduke. Na ovog idiota ne treba trošiti snagu.

HAJNC: I, šta sad?

BRASLAV: Videćeš, hababy. Vojo.

Voja dolazi s kofom u rukama do Relje. Poliva ga. Iz kofe ispadaju govna. Svi we smeju

BRASLAV: Da sam ga ubio ko psa on bi zap role postao svetac. Ovako je samo jedan mali mamac za muve. Paj sad.

Braslav prilazi Relji i pokazuje prstom na njega

BRASLAV: Narode Depoa 5! POGLEDAJ GA! Bedan, kržljiv, smrdljiv! Balavander jedan! On da vas vodi? On da bude vasa snaga i vaš mozak? Neće moći!

NAROD(off): Neeee.

BRASLAV: Šta kažete? Šta da mu radim?

NAROD (off): Proteraj ga! Govnjivom motkom u guzicu!

Braslav diže ruke. Narod se utišava

BRASLAV: Dosta je bilo govana za danas. Nek ide kuda mu je volja. Ja sam danas pokazao milost što ga nisam ubio. Ali, pređe li naš prag sledeći put- udarićemo ga na prcnju!

NAROD (off): Prcnja! Prcnja! Prcnja!

BRASLAV: Jesi li čuo?

RELJA: Jesam.

BRASLAV: Dobro. A sad odjebi, revolucijo.

Relja ustaje i odvlači se. Braslav udari dlanom o dlan

BRASLAV: Eto, problem rešen.

HAJNC: ja mislim da je samo stvoren još jedan.

BRASLAV: otkud to?

HAJNC: Ovaj momak neće odustati.

BRASLAV: Pa?

HAJNC: Moja pretpostavka je da će otići do hajduka i reći im da dolazite po njih.

BRASLAV: Pa šta? To će ih samo zastrašiti i razbežaće se pre nego što stignem do njih.

HAJNC: Previše si samouveren.

BRASLAV: Samo realan. Nego, jesi li se upoznao sa Hristom?

Braslav zgrabi Hristu i primakne je Hajncu.

HAJNC: Mhmmm, nisam imao to zadovoljstvo. *Enchante, mademoiselle Prolleusse!*

BRASLAV: Tvoja je večeras. Davide, jel si dobro?

DAVID: Da, gospodaru.

BRASLAV: Nešto si mi smrknut.

DAVID: Smrad mi smeta.

BRASLAV: Nadam se da ti ne smeta krv jer prekosutra idemo na hajduke.

DAVID: Ne, krv mi ne smeta.

BRASLAV: To mi reci. Idemo u trpezariju da se radujemo uz vino.

VELJA: Dok se ekselencija raduje s tvojom ženom.

Svi se smeju osim Davida i Hriste. Mrak

5.

U hladu drveta, negde u stoletnoj šumi. Pod jelom leže Ančica Hajdučica i Džibidžajkić harambaša. Piju rakiju i kuliraju posle seksa. Raskopčani su, raspištoljeni ali relativno pristojni.

HARAMBAŠA: Oj, Ančice moja hajdučice, zlatne su ti usne i ručice.

ANČICA: Harambašo jel to zboriš jer se s mojom mačkicom boriš?

HARAMBAŠA: Ančice, pogan ti je jezik! Kako možeš da ljubiš oca tim usnama?

ANČICA: Ne ljubim ga. Ne više.

HARAMBAŠA: Izvini, zaboravih.

ANČICA: Poslednji put sam ga poljubila u hladno čelo kad mi je bilo šestnest.

HARAMBAŠA: Izvini još jednom.

ANČICA: Šta mi se izvinjavaš? Pa ja sam ga i ubila.

HARAMBAŠA: A, da. Tako smo se i upoznali. Bio je čuvar Depoa 49, jel tako?

ANČICA: A ja sam bila njegovo kopile.

HARAMBAŠA: Lepo sam ti rekao da izabereš stranu.

ANČICA: I ja sam izabrala.

HARAMBAŠA: Dobro si izabrala.

Ljube se: Ančica se nasmeje

HARAMBAŠA: Šta ti bi?

ANČICA: Ko bi rekao da ljubim magacionera.

HARAMBAŠA: Po stoti put ti kažem: ja nisam magacioner. Ja sam hajdučki harambaša!

ANČICA: Izvini ali, u prethodnom životu si bio magacioner.

HARAMBAŠA: Nisam. Trgovao sam svinjskim polutkama.

ANČICA: Svejedno.

HARAMBAŠA: Nije svejedno.

ANČICA: Svejedno je jer si sad najveći harambaša od svih.

HARAMBAŠA: Jedini preživeli od svih.

ANČICA: I zato najveći.

HARAMBAŠA: Po svakom pitanju.

ANČICA: Baš zato. I koga briga ako si nekad bio jajara koja se bavila švercom.

Harambaša potegne jatagan i gurne ga Ančici pod grlo

HARAMBAŠA: ja sam častan čovek. Taj, koji je bio magacioner i švercer je Džibi Džajkić a ja sam Džibidžajkić i zovem se Stanko. To uopšte nije isto. Jel to jasno?

ANČICA: Da. Jasno je.

HARAMBAŠA: I što si sad potegla to sa tim Džibijem Džajkićem? Volimo se celo prepodne, doživela si četiri vrhunca i još me zavatlavaš a do maločas si mešala ko vučica.

ANČICA: Izvini, Džibi, ovaj Stanko, mislim da sam popila malo više rakije.

HARAMBAŠA: Da znaš da jesi. Nema više panjevače za tebe.

Harambaša joj uzima rakiju, zašrafi čep i baci je sa strane.

HARAMBAŠA: A sad da mi pevaš, evo, tu da mi pevaš. Dušu da iskupiš, telo da otkriješ.

ANČICA: Ala smo nadahnuti.

HARAMBAŠA: Uvek postanem sentimentaln posle dobre jebačine.

Ančica ustaje i peva

ANČICA:

Harambašo Stanko

Srce naše jarko

Takvog majka

Rodila još nije

Od Srbije

Do Sirije

HARAMBAŠA: E, tako te volim. Pevaj epski, da me narod pamti. I pokaži sisu.

ANČICA:

*On nosi dimiskije
I čuture od rakije
Boj se bije
Sred regije
Harambašo Stanko
naše Sunce žarko!*

HARAMBAŠA: A sad sisa.

Ančica mu pokaže sisu. U tom trenutku na scenu dolaze Nikola Altomanović i Relja. Nikola ga gura puškom. Ančica podvrisne i hitro nabaci košlju koju je skinula.

HARAMBAŠA: Šta mi prekidaš inspiraciju, Sunce ti jebem?

NIKOLA: Izvini, harambašo al ja sam mor'o.

HARAMBAŠA: Mora samo da se pandrkne, Nikola, a tebe je baš uhvatio neizdrž za smrću.

NIKOLA: Polako, harambašo. Uvatio sam ovog tvora kako nam se smuca oko logora.

ANČICA: Što si ga dovukao da nam zagađuje vazduh, Altomanoviću? Trebao si odmah da ga overiš.

NIKOLA: A, ne mogu ja to tako. Ja volim onako na finjaka, natenane. Prvo da se malkice muči pa onda. Oslepim ga, pa mu spalim bradavice, pa šivaća igla u jezik...Milina!

ANČICA: Na smrt! Na smrt!

HARAMBAŠA: Obustavi napad, Ančice. A i ti Nikola, šta mračiš ko Hanibal Lektor? Ajde prvo da vidimo šta oće pa onda da ga likvidiramo. Ti, pacolino, pričaj.

Nema scena: Relja priča a Nikola, Ančica i Stojan se smeju i čude na smenu. Off: instrumental , miks: električne gusle plus tehno semplovi

HARAMBAŠA: Znači, tako i tako.

RELJA: Tako i tako.

ANČICA: A da mi njega ipak ubijemo.

HARAMBAŠA: Jok. Ajde da lepo, pošteno, demokratski, glasamo. Ko je za to da ga ubijemo?

ANČICA: Ja.

NIKOLA: ja.

HARAMBAŠA: E, ja nisam za a vredim za trojicu. Znači 3:2. Znači smrdljevak živi.

ANČICA: Jaka demokratija.

HARAMBAŠA: Hajdučka. Nego, Relja, šta ti misliš, kako da se izvučemo iz ove frtutme?

ANČICA: Izručimo ga gospodaru Depoa 5 i gotova stvar.

NIKOLA: E, to je vala dobra ideja. A pre toga- konjima na repove.

HARAMBAŠA: Jel slušate vi ljudi? Oni dolaze po nas. Reljo-Seljo, imaš li neki predlog?

RELJA: Danas su me proterali a vi ste me uhvatili istog dana. To vam daje prednost.

ANČICA: Ne razumem.

RELJA: Nemojte čekati da oni dođu po vas. Idite po njih.

HARAMBAŠA: To je potpuno sumanuto!

RELJA: I baš zato to neće očekivati.

ANČICA: A kad bi ti napao?

RELJA: Večeras. Noćni napad.

HARAMBAŠA: Čekaj, bre, Krilatiću! Tek si došao ovde a želiš da komanduješ mojim hajducima.

RELJA: Ne želim. Samo dajem ideju.

NIKOLA: Ideju? Mi da izletimo na čistinu, da jurišamo na mitraljeska gnezda a ti da smišljaš ideje? Lako je tuđim kurcem gloginje mlatiti! Kad smo kod toga patentirao sam novu metodu mučenja...

HARAMBAŠA: U pravu si Nikola. Ako izuzmemo sadistički deo. Krilatiću, ja ne vidim kakvu korist imam od toga.

RELJA: Slavu. Besmrtnu. Postaćeš ikona borbe za nezavisnost.

HARAMBAŠA: Slabo ti ja te crkvene stvari. Ja sam pre svega biznismen.

ANČICA: Džibi Džajkić.

RELJA: Ona jajara?

HARAMBAŠA: Ja NISAM ona jajara. Ja se prezivam Džibidžajkić a to je potpuno druga dimenzija u odnosu na Džibija Džajkića.

RELJA: Izvinite, pobrkao sam vas s nekim.

HARAMBAŠA: Jesi. A sad tutanj odavde. Nikola, Ančice, zovite momke. Idemo u planine.

RELJA: Ne, ne možete.

ANČICA: Ne? A zbog čega?

RELJA: Jer ste vi poslednja iskra slobode. Vi ste poslednja nada ovog porobljenog naroda.

HARAMBAŠA: Ako smo mi poslednja nada ovog naroda onda bi im najbolje bilo da se svi kolektivno nabiju na veliki nepodmazani kurac. Ančice, Nikola...

RELJA: Harambašo, zaboravio si blago. Mašine, kola, benzin, municija, marena...

Sve će to biti tvoje. Ti si čovek biznismen, ti razumeš to.

HARAMBAŠA: Da, razumem.

ANČICA: Stanko.

HARAMBAŠA: Ček malo. Da čujemo još.

RELJA: Znam kako da osvojimo Depo 5.

ANČICA: Ne slušaj ga. On laže.

HARAMBAŠA: Do sad je fino lagao. Ajde, gukni golube da ti vidim zube.

RELJA: Golubovi nemaju zube.

HARAMBAŠA: Stvarno? Nisam znao. Reci brzo i kratko šta imaš da ti ne presudi jatagan.

RELJA: Glavni problem je kako da priđemo kapiji a ne kako da je razvalimo. Jel tako?

ANČICA: Da, tako je.

RELJA: Dinamita imate?

HARAMBAŠA: Možemo pola Balkana da rasturimo. Našao sam u nekom starom vojnom skladištu. Rezerve iz devedeset i prve.

ANČICA: Misliš, ja sam našla.

HARAMBAŠA: Harambašina je poslednja. Jel tako Nikola?

NIKOLA: Jakako. Tako il nikako.

HARAMBAŠA: Onda sam ja našao. Nastavi.

RELJA: Depo je okružen grobljem vojnih vozila. Armiranih vozila. Dovoljno je da skinete u toku noći nekoliko tih neprobojnih ploča s vozila i krenete na depo koristeći ih kao štit. Meci će se odbijati od njih, vi ćete stići do kapije, dići je u vazduh a onda je Depo 5 vaš.

Pauza

HARAMBAŠA: Hmm. Dobar plan. Samo, nećemo mi ništa. Ti ćeš.

NIKOLA: Nemoj, harambašo. On želi da nas odvede u zamku.

ANČICA: Samo reci i Mitrova danku videti neće. Hoćeš li da ga upucam u srce kao poreznika Petkovića ili u stomak kao mog ćaleta?

HARAMBAŠA: Nećeš. Ali, ako pokuša nešto sumnjivo-ubij ga na licu mesta.

NIKOLA: Ja bi njega, da ima vremena, odrao ko jelena. I posle bi ga krstio Bambi.

HARAMBAŠA: E, baš lepo, Altomane, jer ćete ti i Ančica krenuti sa Reljom.

NIKOLA: Kako?

Harambaša uzima sablju i crta mapu na zemlji

HARAMBAŠA: Ovo je Depo 5. To vam je kapija. Vas troje i još pet momaka koje ću ja odabrati ćete krenuti usred mrkle noći na kapiju. Bacićete dinamit. Za to vreme ćemo moji momci i ja, ovde i ovde, pucati iz šume na Depo i pokrivati vaš juriš.

ANČICA: Nikola, kako si ono rekao? Lako je tuđim kurcem...

NIKOLA: Gloginje mlatiti.

Harambaša zgrabi Ančicu i Nikolu svojim snažnim rukama

HARAMBAŠA: Jesmo li ajduci il nismo?A? A šta mi radimo? Grabimo šta nam treba. Ti, Nikola, oćeš da mučiš sve što je rodila majka? Eno ti ratnih zarobljenika. Udri ih na prcnju, zaboje me.

NIKOLA: Prcnju? Uff, ja jesam sadista al nisam toliki.

HARAMBAŠA: Ti, Ančice, uzmi neki opasni motocikl. Znam da ih par satrapa vozi. Izaberi najbolji. A, šta kažeš?

ANČICA: Samo ako ima i odgovarajući šlem. Meni je bezbednost u saobraćaju svetinja.

HARAMBAŠA: A ti, momak, šta bi ti?

RELJA: Slobodu. Socijalnu pravdu.

Pauza

HARAMBAŠA: Okej, može i to.

RELJA: Konačno! Ostvaruje se san o slobodi progonjenog plemena. Ponovo ćemo živeti u starim gradovima i selima, ponovo će se jedan barjak slobodne regije zavijoriti...

HARAMBAŠA: Relja, ovo je biznis a ne politika. A sad poteci dole u potok da se istuširaš.

RELJA: Razumem, harambašo!

Relja, sav srećan, odlazi. Hajduci gledaju za njim

HARAMBAŠA: Neće taj doživeti sledeće jutro.

ANČICA: Neće.

NIKOLA: Jok, more.

Mrak

6.

*Soba Holovkina. Hrista je na kolenima. Holovka je pripit i ima nadmoćno držanje.
Na podu je trožilni bić*

HRISTA: Molim vas, gospodine oficire.

HAJNC: Nema milosti za vas, bagru balkansku.

HRISTA: Molim vas, uradiću sve što mi kažete.

HAJNC: nein! Spaliću vaše selo do temelja. Streljaću vas sve! Alles! Schissen!

HRISTA: Zašto, pobogu?

HAJNC: Knedige frau Bauerein, das ist ordnung. Sto za jednoga.

HRISTA: Nemojte molim vas. Izgibosmo ki Mančester!

HAJNC: Ne bi promenili moje mišljenje pa čak i da me uhvatite za moj
pozamantni bavarski klobas.

HRISTA: Ovako?

HAJNC: Recimo.

HRISTA: Ne pali?

HAJNC: Ne.

Pauza

HAJNC: Ovo je dosta loše. Zapravo, nepodnošljivo.

HRISTA: Ne razumem.

HAJNC: Ja sam nemački SS oficir u Srbiji. Godina je 1941. Treba da sravnim selo u
Zapadnoj Srbiji.

HRISTA: Da?

HAJNC: A ti mi usred priče, s moravskim akcentom, tražiš da vas ne pobijem jer
"izigiboste ki Mančester"? I dementna kišna glista zna da je fudbalska ekipa
Mančestera stradala pedesetih godina prošlog veka pred meč s Partizanom.
Desetak godina po završetku Drugog svetskog rata. Kakav si ti to prosvetni
radnik?

HRISTA: Najbolji.

HAJNC: Dakle, onaj koji nema pojma i ne uči decu ničemu?

HRISTA: Da.

HAJNC: ko kresne učiteljicu neka lupi reckicu. Meni se čini da to neće biti slučaj.

HRISTA: SA zašto ti se to ne čini, her kapitan?

HAJNC: Dosta! Ja sam obertsturmbahnfuhrer! To pod jedan. Pod dva- seksi si koliko *Her Grace* Imperatorka u njenoj stošestoj godini, gola i smrznuta u centralnom Grenlandu.

HRISTA: Možda problem nije do mene.

HAJNC: Hahah. Kravo jedna. Naravno da je problem u tebi. Ja sam najtvrdi igrač severne hemisfere ali ti nisi dorasla meni ni ovolicno. Nemaš maštu.

HRISTA: Da, verovatno.

HAJNC: Ti si ništa. Ti si nula. Ti si opozit materiji. Ti si balegarka koja živi u neprovetrenim balkanskim Augijevim štalama. Ti si slovensko-tursko-cigarsko-balkansko- sirijska mešavina. Šporaka raca!

HRISTA: Ne razumem o čemu pričaš ali se slažem.

HAJNC: Ti si bedna drolja.

HRISTA: To razumem.

HAJNC: Jedan od vaših najpametnijih pisaca je nazvao vaše pleme parčetom kravlje balege. Kakvi ste vi ako to govore najbolji među vama, a? O vama i sebi samima.

HRISTA: Ne znam.

HAJNC: Imate li vi imalo samopoštovanja, slugeranjska podraso? A?

HRISTA:Jel te to pali?

HAJNC: Ne. Ovo nije igrice. Sad govorim ono što zaista mislim. Gde god sam se objavio nailazio sam na idiote koji vladaju zaluđenim masama. I klimaju glavudžama, kao oni kičasti plastični kućići u kolima. Ne slušaju. Samo klimaju. I izvršavaju. Kažu da je istorija koja se ponavlja farsa. 1941, 2041, 2241, to je sve isto kod vas. Farsično! Vi ste farsa, parodija na ljudski rod. Smrdljivi, pretvorni, prodali bi rođenu mater za sekund vlasti. Sad, da mogu, pobio bih vas sve.

HRISTA: Pa hajde, ubij me već jednom!

Hrista počne da plače. Trese se

HAJNC: Misliš da neću?

HRISTA: Ako te to pali.

Hajnc zaurla

HAJNC: Aaaaaaaa! To su lažne suze!

HRISTA: Da. Više ne znam ni da plačem kako valja.

HAJNC: Eto, to je to. O tome pruičam! Bagro vašljiva! Crnomanjasti gnomi špicastih glava. Lepo vas je opisao onaj vaš Starčević . Bez srama. Bez gađenja. Bez stava. Stalno glumite jer, ako bi stali, otkrili bi da ste bez srca.

HRISTA: Ne znaš o čemu pričaš. Mi imamo dušu! Vi na Zapadu je nemate.

HAJNC: Hahaha, da, tako je. Široka slovenska duša na koju se ja pišam u širokim mlazovima. Kad sjebete sve oko sebe vi se uhvatite za svoje osteljive dušice. Pa, da ti otvorim oči, kujo: Čovek koji stalno ponavlja da ima dušu nema ništa u grudima.

HRISTA: A vi imate?

HAJNC: Imamo. I okajavamo. I trpimo. Primamo pokoru svakog dana. Jer znamo da je Pakao blizu a Božja ruka uvek visi u zraku. Samo to, visi. Da li će se spustiti ka nama i uzvisiti nas? E, to je drugo pitanje.

Hajnc podiže ruku ka tavanici i iščekuje.

HAJNC: Tu sam. Reci mi. Gloria in te nomine. Liberate nos ex inferis.

HRISTA: Ludak.

Hajnc uzima bič s poda.

HAJNC: Ludak? HJoćeš da te išibam ko psa?

HRISTA: Ako te to pali.

Hajnc zastane. Gleda je izbezumljeno a zatim počne da se udara biem po leđima.

Hrista vrišti

HAJNC: Flagelanti, tako su ih zvali. *Auto da fe*. Pokora. Svi na Zapadu znaju. Svako mora, na neki način, da počini *auto da fe*. Čak je i onaj Igi Pop sekao sebe žiletima na koncertima jer je verovao da mora da plati za grehe koje je počinio.

HRISTA: Kako ide?

HAJNC: Ne ide.

HRISTA: Možda, ako bih ja preuzela.

HAJNC: Zašto da ne?

Hrista uzima bič i počne da udara Hajnca po leđima. Krvnički

HRISTA: Hoćeš još? A? Još? Jel ti ovo prija, đubre švapsko?

HAJNC: Ne, ne, ne!

HRISTA: jel te to pali?

HAJNC: Prestnai, molim te, prestani!

HRISTA: Jel te pali?

HAJNC: Sigurna reč. Safe word.

HRISTA: Nema sigurnosti.

Hajnc uspe da ustane i otme joj bič iz ruku. Gurne je na pod

HAJNC: Uživaš u ovome, a kurvo?

HRISTA: Ne samo

HAJNC: Samo sam mislila da te to pali. Dosta sranja!

U sobu ulazi David. Zausti da kaže nešto

HAJNC: Šta će ti tu koji schwanz?

DAVID: Hrista, da li si dobro?

HRISTA: Šta misliš?

HAJNC: Raus! Marš napolje!

DAVID: Ako je povredite.

HRISTA: Nemoj, Davide, molim te.

HAJNC: Šta ako je povredim? Šta ako je ubijem? Šta ćeš onda? A?

Hajnc se unosi Davidu u lice

HAJNC: Moji preci su uživali u tome da ubijaju vaše pretke. Štaviše, bili su ponosni na to. Da su običaji bili takvi kao u staroj Germaniji, moji preci bi ispred kuće, na kočevima, držali glave vaših vojnika i govorili: "Bili su zveri ali su bili plemenite zveri. Opasne, graciozne. Borili su se kao lavovi. Dostojni protivnici kojima ovako odajemo poštovanje". Dođavola, napunili bi ih vatom i preparirane držali u svojim kabinetima da su mogli! Naš feldmaršal vam je podigao spomenik! A vi? Današnji vi? Siso!

DAVID: Hrista, idemo odavde.

HRISTA: Znaš da ne možemo.

DAVID: Zašto?

HRISTA: Ovo je jedini pošten posao koji možemo da radimo. A i gladni smo.

HAJNC: Da, gladni ste. Isprepadani. Bez moralnog ili etičkog kompasa. Lako je nama. Mi jednim pritiskom na dugme možemo da vas sve pobijemo a vi, vi morate da robujete. Ali, s druge strane, mi nikad nismo robovali a vama je to tradicija.

DAVID: Dosta je bilo.

HAJNC: Ne, tek će da bude. Vidite, biti rob je poniženje. Ja sam se nadao, u ime sećanja na naše slavne protivnike, da ćete se još jednom dići i ovaj put izginuti do poslednjeg i tako slavno završiti svoju istoriju. Mi bi to uradili. Delom jer smo razmaženi a delom jer ne možemo da podnesemo ni samu pomisao da nam neko izdaje naređenja.

DAVID: Hrista. Molim te.

HAJNC: Moliš? Uzmi je za ruku i odvuci među pacove. Mene udari. Ili ubij. Učini nešto. Ali, ne. A znaš zašto? Jer svi znaju, poni proli napolju, I oni hajduci u šumi, svi znaju šta si ti.

DAVID: A šta sam to ja?

HAJNC: Jas am ljubitelj vase drevne klasične narodne muzike. Iskreni ljubitelj.

Evo, otpevaću nešto specijalno samo za vaše uši pa izvucite zaključak:

Iz majčinih ruku njega, oteo je zulumčar

Sada kune sudbu kletu što je posto janičar!

Eto šta si. A sad idi. Idi i kuni sudbu kletu.

HRISTA: Idi.

David se okrene. Odlazi

HAJNC: I usput, kad smo kod toga, svrati do Vojinih odaja. Izgleda da njegova žena ima jedan od onih dana. Nego, gde smo ono stali? Hrista, sedni. Na pod. U turski sed. Hajde. Ti si delom Turkinja i sigurno znaš kako tvoji Anadolci sede, zar ne?

Hrista sedne u turski sed. Hajnc sedne pored nje isupusti joj glavu u krilo

HAJNC: Mazi me. Po glavi. Tvoji prsti u mojoj kosi. Tako. Eto, sad smo ti I ja, draga, klasična kompozicija. Pieta. Znaš li šta je pieta, draga?

HRISTA: Ne.

HAJNC: Tako sam i mislio. Kao Hrist, Hrista, ja krvarim u tvom krilu. Ti si moja majka Marija. Ležim u tvom krilu posle raspeća, mrtav.

HRISTA: NISAM TE SREĆE.

HAJNC: Ššš, ne kvari atmosferu. Samo maženje. Maženje i tišina.

Hrista ga miluje u tišini

HAJNC: Napaljen sam. Hajdemo.

Pucnjava pušaka i mitraljeza, off. Zavijanje sirena, off.

HAJNC: Šta je ovo?

HRISTA: Možda su hajduci?

HAJNC: Kako? Sjajno! Konačno se nešto događa! Tvoji zemljaci Hrista, konačno su se digli na ustanak! I to u julu 2041. Tradicija je čudo.

Hajnc ustaje, ozaren. Namešta nabore na svom odelu

HAJNC: Nisam se ovako dobro osećao od onih davnih dana kad smo Poljake proterali iz Berlina. Idemo do gospodara Klonimirovića. Nadam se da ima koju pušku viška.

Snažna detonacija ga obori na pod. Urlici ranjenih i pucnjava, off. Trupkanje vojničkih cokula, off. U sobu utrči David

DAVID: Hajduci su digli kapiju u vazduh! Moraćemo da bežimo na unutrašnji bedem! Brzo!

HAJNC: Hahaha, sjajno! Stvari konačno postaju zabavne! Povedi nas prema unutrašnjem bedemu, vrli janičaru!

Odlaze. Mrak

7.

Depo 5. Nedaleko od unutrašnjeg bedema. Prevrnuti sto je improvizovana barikada. Pucnjava, off. Iza prevrnutog stola leži Relja. Ranjen je u nogu Ančica ga previja. On steže pušku dok ona, sa šmajserom prebačenim preko ramena, zavija njegovu ranu

RELJA: Jooj, umirem.

ANČICA: Ne brabonjaj, to je samo površinska rana.

RELJA: To ti kažeš.

ANČICA: Ogrebao te metak po cevatici. Nije strašno.

RELJA: Jesi li sigurna?

ANČICA: Naprevijala sam se hajduka, veruj mi. Ovo je ništa.

RELJA: Hteo sam da prolijem krv za revoluciju ali nisam znao da ovako boli.

ANČICA: Hoćeš da se vratimo nazad?

RELJA: I da hoću ne mogu. Prikovani smo ovde.

ANČICA: Ne kmezi. Sad će pojačanje.

Pritrčava im Nikola, s puškom u ruci i krvavim nože u zubima. Hvata zaklon.

ANČICA: Šta je, već si uspeo da zakolješ nekog?

Nikola ispljune nož

NIKOLA: Ma jok, pofeko fam jevik.

RELJA: Gde je pojačanje?

NIKOLA: Nema ga.

ANČICA: Kako nema?

NIKOLA: Oni nafi pufaju iv fume ali fe ne primifu.

RELJA: Šta kaže ovaj?

ANČICA: Harambaša je još u šumi.

RELJA: A naš kurac u gloginjama. Divno.

ANČICA: Moramo da uđemo unutra i pobijemo sve satrape sami.

RELJA: Kako ćemo? Ima samo jedan prolaz. Ona kapijica tamo.

ANČICA: Onda nemamo mnogo šanse. Pobiće nas ako izađemo odavde.

RELJA: A ako izvedemo nagli juriš.

ANČICA: S kim? Pored nas su ostali još samo Josa i Milisav.

RELJA: Petoro nas ima.

ANČICA: A onu kapiju može da brani samo jedan čovek. Više im i ne treba. Taj jedan čovek će da nas sve poskida ako samo mrdnemo odavde.

RELJA: Pobiće nas i ako ostanemo ovde. Moramo da krenemo.

NIKOLA: Flavem fe.

ANČICA: Ne. Sačekajte malo. Stići će pojačanje.

RELJA: Jesi li sigurna? Ako nisu stigli do sada...

ANČICA: A šta bi ti? Da se predaš?

NIKOLA: Nema fanfe da fe predamo. Onaj gofpodar je gori pfihopata od mene. Pre bih fe ubio.

RELJA: Mrtvi ćemo biti i ovako i onako.

ANČICA: Nećemo. Ajde, Relja, ti si školovan čovek. Smisli nešto.

RELJA: Ništa mi ne pada na pamet.

ANČICA: Daću ti pičke ako osvojimo depo.

RELJA: Onda bi bolje bilo da počnem da mozgam.

Mrak

8.

Kapija unutrašnjeg bedema Depoa 5. Vrata su poluotškrinuta. Pored vrata stoji David s puškom u ruci. Iza njega je Hrista s pištoljem. Sporadična pucnjava, off.

HRISTA: Jesu li tu?

DAVID: Aha. Živi i zdravi. Za sad.

HRISTA: Ima li ih?

DAVID: Nema. Nekolicina.

HRISTA: Nemaju šanse da pobjede.

DAVID: Ne. Ukoliko ih mi ne pustimo.

HRISTA: Davide.

DAVID: Da?

HRISTA: Na čijoj smo mi strani?

DAVID: Na našoj. A naša strana je trenutno gospodareva strana.

HRISTA: Mislim da si dovoljno uradio za gospodara i njegove.

DAVID: Ne, nisam. A nisam ni za nas.

HRISTA: Oni student koje si otkucao, to je bilo dovoljno.

DAVID: Par klinaca koje su poslali u depo na prisilan rad?

HRISTA: Nisu ih poslali na prisilan rad.

DAVID: Pusti me da pucam, ženo.

HRISTA: I ti znaš šta je tada značilo prisilan rad.

DAVID: Ne znam.

HRISTA: Znaš. Odveli su ih do prvog jendeka i gotovo.

DAVID: Ne mogu sad da mislim o tome.

HRISTA: A o meni? Jel možeš da misliš o meni?

DAVID: Ne mogu. Ne sad. Sad mislim o tome kako da nas izvučem iz govana.

HRISTA: Još imamo šansu da se izvučemo.

DAVID: Da, imamo. Tako što ću ja pobiti sve hajduke koji izađu iz zaklona.

HRISTA: Nećeš.

DAVID: A šta drugo da radim? Carstvo vlada. Depoi vladaju. Hajduci su propali.

Neću valjda pod stare dane u šumu?

HRISTA: Davide, ti nisi ubica.

DAVID: Nisam? Jesi li videla kako sam maločas upucaao onog?

HRISTA: Mislim da si ga samo ranio. Eno ga iza stola, jauče.

DAVID: Trebalo je da mu prospem mozak.

HRISTA: Trebalo je da onom Hajncu prospeš mozak.

DAVID: Predstavniku Carstva? Jesi li ti normalna?

HRISTA: Davide, ako ova strana pobedi mi ćemo nastaviti da budemo robovi.

DAVID: Svako je rob na neki način.

HRISTA: Ali ne kao ja.

DAVID: O tome smo već pričali pre pet godina, sećaš se?

HRISTA: Da, ali ja više ne mogu Davide.

DAVID: Ako želiš da preživiš moraš.

Hrista repetira pištolj

HRISTA: Davide, spusti pušku.

David se okreće prema njoj

DAVID: Skloni to sranje, ludačo.

HRISTA: Sve sam smislila, ljubavi. Ne brini. Predaćemo im se . Bićemo heroji. Oni koji su im pomogli da osvoje depo.

DAVID: Ne, bićemo izdajnici i udariće nas na prcnju.

HRISTA: Ja više ono ne mogu da radim.

DAVID: Neke stvari su obavezne. Moji poslovi. Tvoji poslovi. Znaš i sama.

HRISTA: NE MOGU!

DAVID: Moraš.

HRISTA: Mora samo da se umre.

Hrista puca u Davida. On padne. Koprca se malo. Umre. Hrista pljune na njega. Priđe vratima. Vadi iz džepa belu maramicu.

HRISTA: Ne pucajte! Predajem se! Ne pucajte!

Mrak

9.

Dvor Braslava Klonimirovića. Na zidu visi hajdučka zastava sa dvoglavom svinjom. Obe svinjske glave su probušene strelama. Na podu, vezani, sede: Braslav, Hajnc, Velja i Voja. Čuvaju ih Ančica i Nikola. Za stolom sede, kao sudije, Harambaša, Relja i Hrista

HARAMBAŠA: Otvaram zasedanje suda hajdučkoga.

RELJA: I narodnoga.

HARAMBAŠA: Ma, to je jedno te isto. Dakle: optuženi su ovde prisutni Braslav Klonimirović, nazovi gospodar Depoa 5, njegovi satrapi Velja Mangulić i Voja Buklija. Suditi se neće Hajncu Gibelini kako god...

Hajnc: Holovka.

HARAMBAŠA: Suditi se neće olovci.

HAJNC: Holovci.

RELJA: Za sad.

HARAMBAŠA: A?

RELJA: Neće mu se suditi za sad.

HARAMBAŠA: El se slažete s ovim?

ANČICA, NIKOLA i HRISTA: Da.

HARAMBAŠA: Doobro. Ajd da skratimo priču. Braslave, ustani. Zbog mučenja, pljačke, ubistva, silovanja i drugih gadosti ti se osuđuješ na smrtnu kaznu a tvoji satrapi na doživotnu robiju. Imaš li šta da kažeš?

Dug i preglasan prdež

BRASLAV: Hahaha! Eto šta ja mislim o ovoj vašoj kazni. Prdim na nju! Da su mi ruke slobodne skinuo bih pantalone i obilato defecirao po časnom sudu. Pišam se na vas i vašu odluku. Vi ste nelegalni, nelegitimni, faktor nestabilnosti u regionu i politički idioti. Dražajši moj harambašo, celuj mi buljo moje balkansko. Veš il ne veš? A gosparu? No? Išempja si, iksanu?

HARAMBAŠA: Šta ovaj mrsomudi?

BRASLAV: In the nutshell: Ja priznajem samo sud moje korporacije.

HAJNC: To je ta *courage* kojoj se divim. Impresivno si govorio, prijatelju. Iz dubine creva ali impresivno.

BRASLAV: Fala. Ja ću da nam rezervišem sto čim stignem u pakao, važi?

HAJNC: Misliš da ću tako brzo za tobom?

BRASLAV: Hoćeš dok god je onaj mali jedan od sudija.

HAJNC: Ili ona kučka, hahaha!

HARAMBAŠA: Tišina u sudnici. Vreme je da sprovedemo pravdu. Ančice.

Ančica prilazi Voji i Velji i oslobađa ih. Daje im po pušku

BRASLAV: Čija keva veš mašinu?!

VOJA: Žao mi je, gospodaru ali to je bio uslov.

VELJA: Dobićemo doživotnu ako te macoknemo.

VOJA: Između tvoje bulje i naših biramo naše. Nema ljutiš.

BRASLAV: O, zaveži tu gubicu, ti guzice hemoroidna!

Voja ga udari kundakom. Odvode ga

BRASLAV(off, navijačke): Prodaaane pičke, jer vi ste prodane pičke!

Pucnjava, off. Hrista ustane od stola. Repetira pištolj. Ode za Vojom i Veljom. Dva pištoljska pucnja, off. Vraća se za sto s pištoljem koji se dimi. Dune u pištolj i zadene ga za pojas

HRISTA: I, gde smo ono stali?

HARAMBAŠA: Misliš, pre nego što si pobila ljude osuđene na doživotnu kaznu?

ANČICA: Harambašo, oni nisu ljudi već satrapi.

RELJA: Tačno. A i mi smo gerila a gerila ne drži zarobljenike. Bar ne one osuđene na doživotnu kaznu.

HARAMBAŠA: Mogli smo da ih zamenimo.

RELJA: Za šta? Dobro znaš da Carstvo ne pregovara s teroristima.

HARAMBAŠA: Hajnc, jel to tačno?

HAJNC: To je uglavnom tačno ali u ovoj situaciji, *per se*, može se napraviti izuzetak. Ako bi me oslobodili...

HARAMBAŠA: Ančice.

NIKOLA: Nefef faljda.

HARAMBAŠA: Ofu! Odvezuj to!

Oslobode ga. Hajnc gipkim korakom prilazi stolu i seda do Harambaše

HAJNC: Harambašo, ili, da budem precizan, gospodine Džibi Džajkiću...

HARAMBAŠA: Džibidžajkiću. To su mene pomešali.

HAJNC: Dobro, junače i dostojni protivniče. Ti si, kao i ja, poslovni čovek, kapitalista.

HARAMBAŠA: Da.

HAJNC: Pa, bilo bi lepo da pošalješ svoje saradnike napolje, da se mi, kao dva glavna igrača, dogovorimo o budućnosti Depoa 5, hm?

RELJA: Ne dolazi u obzir.

NIKOLA: Ne.

ANČICA: Samo preko mene mrtve.

HRISTA: Misliš preko Hajnca mrtvog?

HARAMBAŠA: Žao mi je, ali, ko što vidiš, nadglasan sam. Ali, kao harambaša, insistiram da barem saslušamo ovog čoveka.

Hajnc ga blagonaklono potapše po ramenu i ustane. Zauzima advokatsku pozu

HAJNC: Znate, hajduci moji, razmišljao sam dugo o vama. Vi ste trajna pojava na ovim prostorima. Ne možete se iskoreniti. Ali, možete preuzeti određene prerogative vlasti i postati koristan deo svetskog poretka. Čekajte da završim. Mislim na to da sam ja u mogućnosti da vam dam sertifikat od *Her Grace* lično. Vi ćete, harambašo, postati gospodar a vaši hajduci satrapi ovog istog Depoa 5.

Imaćete apsolutnu slobodu da upravljate resursima, prolina i svim ostalim što leti i gmiže kako god vama odgovara. Ne zanima nas da li ćete kao državno uređenje imati lamaizam ili socijalizam, samo da obrađujete naše nusproizvode.

RELJA: Koji su hemijska i biološka govna.

HAJNC: Mi od vas očekujemo samo da potpišete dokument po kojem odustajete od ikakvih pretenzija na severne, plodne oblasti.

HARAMBAŠA: Zanimljivo.

RELJA: I—i-mam primedbu jednu....

HARAMBAŠA: I-i-izvoli...

RELJA (krene da repuje):

*I-i-imam primedbu jednu i mnogo me boli
Kad mi ovaj Džibi kaže "Reljice izvoli"
Ja sam revolucionar, gerila sto posto
Litar krvi dole kod kapije mi osto*

Ančica i Nikola "hvataju" njegov gruv i počinju da plešu

*Dok je neko, tamo jedan neko
Ko mali zeka u šumici čeko
Da pet ljudi oslobodi
I još mu mečku rodi
U Maderfaking Depo Pet
Prikovani vatrom
S kurcom u glogu
Dok zeka radžu pije
Dok zeka radi drogu
I ne bi bilo ništa da ne bi Hriste
Ajduci krenuše depo da čiste
Tek kad smo na bedemu
Barjak istakli mi
Iz šume tad i zeka pohrli
Da dobije svoje parče
Al sad zeka plače
Krokodilske suzice
Iz debele guzice
Ajmo svi!*

ANČICA, HRISTA I NIKOLA: Krokodilske suzice iz debele guzice.

RELJA:

Upoznaj novog gazdu

Isti je ko stari

Harambaša Džibi

Za radnika ne mari

Al ustanak je kreno

I sve se brzo menja

I zato ću sada

Holovku da skenjam

Relja ustane od stola s naperenim pištoljem. Uperi ga u Hajncove grudi

HAJNC: Momče, mislim da nemaš pojma u kakvu nesreću uvaljuješ sebe i svoje saborce.

HARAMBAŠA: Relja, spusti oružje! To je naređenje! Ja kao tvoj harambaša.

ANČICA: Čiji? Harambaša si dok imaš petlju.

HARAMBAŠA: Nikola, prikolji to.

NIKOLA: Teraj fe u pivdu materinu, Vibi!

RELJA: Svima vam je jasno zašto ovo radim. Oni su verolomni i samoživi. Nikad nam neće dati ni pet para.

HARAMBAŠA: Otkud ti to znaš?

RELJA: Hajnc, čuo sam da imaš lep glas. Otpevaj nam himnu Carstva.

Hajnc stavi ruku na srce

HAJNC:

We don't give a fuck about anybody else,

Yeah we don't give a fuck about anybody else

RELJA: I to su sve reči.

HAJNC: To su sve reči.

RELJA: Eto vidiš kako znam.

Relja upuca Hajncu. Hajnc pada na tle u samrtnom ropcu

HARAMBAŠA: Idiote, upucao si diplomatu. Jel znaš šta će sad biti?

RELJA: Znam. Sad dolazi do profilisanja. Il si s nama il si protiv nas.

HARAMBAŠA: Kako?

RELJA: Sad nema nazad. Nema kompromisa. Nema odugovlačenja. Sad je ovaj depo u ratu s Carstvom a sutra će nam se, kad čuju za ustanak i za to da smo ubili carskog emisara, pridružiti potlačene mase iz drugih depoa. Dići ćemo opštenarodni ustanak i uzeti ono što je naše.

HARAMABAŠA: To je samoubistvo.

RELJA: Niko nas ne bi shvatao ozbiljno kao hajduke ali nas sad, kao one koji imaju program za oslobođenje naroda, kao one koji su spremni da se žrtvuju za opštu stvar, sad smo mi ono što smo sve vreme trebali da budemo. Borci za slobodu!

ANČICA: Relja, dođi vamo da ti ispunim obećanje.

Ančica ga agreasivno ljubi. Nikola ga tapše po ramenu

NIKOLA: Divno govofif. Hja fam f tobom!

HARMABAŠA: Jel vi mislite o tome šta će biti sutra kad dođu carske trupe?

HRISTA: Carske trupe mogu da me poljube u dupe. Relja je moj novi harambaša. Sad i zauvek!

ANČICA: Sad i zauvek!

Uzima Harambaši jatagan i diže ga iznad Reljine glave

ANČICA: Novi harambaša.

HRISTA: Novi harambaša!

NIKOLA: Nofi hafambava!

Ančica daje jatagan Relji i on ga diže visoko iznad glave. Harambaša se udalji od stola i lagano, na vrhovima prstiju, šmugne

RELJA: Iskoristio bih ovu priliku da citiram našeg slavnog vođu:

Eto mene, eto vas! Rat Carstvu!

SVI(osim Harambaše): Rat Carstvu!

RELJA: A sad, nema vremena za čekanje. Gvožđe se kuje dok je vruće. Nikola, ne, bolje ti, Ančice. Idi dole, izaberi tri pismena momka, daj im neku mehanizaciju i neka idu do depoa 6, 7, 8 da jave narodu da je izbio ustanak. Hristo, ti ćeš, kao učena žena, sastaviti proklamaciju od ne više od deset rečenica, odštampati na printeru i podeliti materijal momcima koje je odabrala Ančica. Nikola, ti ćeš postaviti momke na prilazima depou. Svi putevi moraju biti blokirani barikadama. Jasno?

NIKOLA: Jasno.

RELJA: A što se tiče Džibija....Gde je nestao?

HAJNC: Khhh...hahaha! Pobegao je! A i vama bi bilo bolje!

Hajnc zgrabi ogrlicu koja mu visi oko vrata i stisne smaragd

HAJNC: Dok kažete "kitnkez" ovde će se stvoriti laserski dronovi Carstva. Niko neće preživeti čak ni vaš kukavni Harambaša. Najebali ste, hehehehe!

Umre. Brujanje dronova, off. Laserski zraci, off. Eksplozije, off. Snažne detonacije tresu prostoriju. Svi padaju na pod. Mrak. Treska, puca tavanica. Jauci ljudi, off.

ANČICA: JA NISAM MRTVA.

RELJA: Ni ja. Ančice, u vezi s onom tvojom ponudom.

NIKOLA: Viv fam.

HRISTA: I ja. To mora da je čudo.

RELJA: Ili je neko posmicao dronove

Pali se jako svetlo iznad njih. Brujanje letelice, off.

GLAS (off): Vnimanije, vnimanije! Gavarit general lajtnant Taras Buljba, kamanda avijaciji Rasijskoj Imperiji! Mi uništožili evropejskavo vruga i teper Depo Pjat ruski depo! Vi net hajduki, vi svi proli! Ali eta net važno patamu što vsje mi bratja! Padajte nam oružje da vas ne bi utepalji! Nje streljajte! Ruki gore! Tak, harašo! Ljubit vas vsjeh vaš Velikij Brat!

Svi stoje, očiju uprtih naviše, s rukama u vazduhu. Iz zvučnika, off, dopire sovjetska pesma u slavu Staljina: Pamagi, pamagi...

RELJA: Najebasmo. GRDNO NAJEBASMO!

HRISTA: Vaistinu najebasmo.

/KRAJ/